

Verslag leesclub Vrouwen van Nu gehouden 19 april t.h.v. An van Wieringen.

Aanwezig : Leny Janse, Gerda Boone, Marijke Buiel, Inge van Eeden Petersman, An van Wieringen, Ria Doesburg, Joke Oldenburg en Conny Slagter.

Boek **Onze Oom** geschreven door **Arnon Grunberg**.

Wat vonden wij van het boek?

Conny: Dik boek, goed leesbaar. Uiteindelijk is er geen verschil tussen de staat en het bevrijdingsleger, ze zijn allebei wreed op z'n tijd.

Leny: Het boek is gemakkelijk leesbaar. Lina is laconiek, ze toont geen gevoelens.

Gerda: mooi boek. De schrijver kan zich goed inleven in andere personen.

Marijke: Goed leesbaar, maar te lang. Toch is er ook humor in het boek. De majoor ziet alleen de vlechten van Lina. Het slot is vreemd.

Inge: Mooi boek. De mensen lopen maar mee, ze hebben zelf geen eigen mening

Ria: De mensen volgen maar, soms is er ook humor in het boek. Er worden veel gedachten beschreven.

An: Konvoogedeelte langdradig. Heeft de schrijver een gedeelte van zijn eigen leven beschreven. Lijkt de dirigent op Arnon Grunberg?

Joke: Goed leesbaar, soms beklemmend, simpel taalgebruik.

De schrijver **Arnon Grunberg** is op 22 februari ¹⁹⁷¹ geboren in Amsterdam in een Joods gezin.

Hij is van het gymnasium verwijderd en doet allerlei baantjes.

Toch krijgt hij vertaalopdrachten en richt hij uitgeverij Casimier op.

Hij heeft veel prijzen gehad, hij schreef ook onder synoniem Marik van de Jagt.

Zijn eerste boek in 1994 was *Blauwe Maandagen* dat de Anton Wachterprijs kreeg.

Hij verzorgde lezingen op TV en ging bij militairen op bezoek in Irak en in Afghanistan, daarvan zijn in dit boek ook situaties terug te vinden.

Het boek gaat over **Majoor Anthony**, die alleen maar bevelen uitvoert. Het boek speelt zich af in een Zuid- Amerikaans land, waar ook indianen wonen.

Hij voert een militaire operatie uit en de ouders van **Lina** worden per ongeluk doodgeschoten.

Hij besluit het meisje met de lange vlechten te redden. Hij noemt het adoptie, zijn vrouw kinderroof. Zijn vrouw Paloma, die zelf geen kind heeft wil dit kind niet.

De majoor moet naar het Noorden om rebellen te bestrijden, omdat hij zelf memo's had geschreven over de slechte toestand daar. Hij krijgt geen goede manschappen en materialen mee. Hij wordt ten slotte gevangen genomen door de rebellen en wordt gedood. Later wordt zijn vrouw **Paloma** door de rebellen in hun zwembad gedood en gevonden door de luitenant generaal, die een heimelijke relatie met de vrouw van de majoor had. Ze hoopte van hem zwanger te kunnen worden

Lina gaat op zoek naar haar ouders vindt het huis met andere mensen, komt uiteindelijk in een goudmijn te werken.

Na enige tijd komt de rebellenleider, de *dirigent* genoemd. Hij neemt haar mee naar zijn huis. Hij heeft al een vrouw, die geen kinderen heeft. Lina raakt zwanger van hem en krijgt een kind Karl genaamd, genoemd naar een revolutionair. Toen ze op een keer moest onderduiken mocht haar baby geen geluid maken. Heel triest kwam hij daarbij om. Lina was al dood, maar toen haar levende baby stierf, was het of ze echt doodging. Ze ging in wapens handelen, aan het einde van het boek ontmoette ze een journalist, die ongeveer de leeftijd van haar zoon moest hebben.

De titel van het boek *Onze Oom* (Il Tio) betekent oom in Peru

De majoor noemde Lina zijn nichtje. De staat, die voor alles zorgde. De pop in de mijn moest goed gestemd worden, de dirigent werd oom genoemd. Het komt voort uit het Animisme, de natuurgodsdienst uit die streek.

Op de voorpagina staat het emmertje dat Lina van de Majoor gekregen had, ze neemt dat altijd mee, dat is van haar.

Het thema is falen, mislukken

Structuur van het verhaal.

Het is in 5 delen in de ik vertelvorm opgeschreven vanuit verschillende perspectieven,

Het had goede kritieken, maar door alle herhalingen in het boek ook niet zulke goede.

Conny Slagter.